

Прикажѣте ми дръвета!
 Щѣ ли найдѣ либе азъ?
 Охъ! — „не щешъ,“ изъ долове ты
 Слушамъ, че ми казва гласъ.

—
 Либе да ли не въздыша
 Та ся чуе, че шумти?
 Охъ! въздыша тяжко дыша
 Дума, че камъ менъ лѣти!
 Малко да позакъснѣ
 Ще мя найде въ гробъ студень
 И изъ очи ще пролѣ
 Горкы слѣзи зарадъ менъ.

7.

Плачь на гроба на . . .

Тъмна ноць си е настала
 Тишинѣ всѣду станала,
 Всичко мракъ покрыва!
 Нито птицы вече пѣжтъ
 Нито гладны стада блѣжтъ,
 Все живо почива.
 Само тихый вѣтъръ вѣе
 И блѣдна луна си грѣе
 Въ сине небе ясно,